

Butlletí nº 66
Setembre 2023

ASSOCIACIÓ AMICS DE ST. PERE CLAVER

VERDÚ

Índex

- Editorial
- Reunió de la Junta
- Ordenació sacerdotal
- Festa Major 2022
- Activitats al Santuari
- Activitats al Refugi
- Notícies sobre els avantpassats de St. Pere Claver (IV)
- La defensa de los afrocaribes...
- Programa d'actes de la Festa Major

Associació d'Amics de Sant Pre Claver

JUNTA ACTUAL

Consiliaris:

Toni Riera, s.j.
Roger Torres, s.j.
Joan Viladot, pvre.

President:

David Tous

Vicepresident:

Flavià Serret

Secretària:

Anna M. Pijuan

Tresorera:

Imma Estadella

Vocals:

Assumpció Olivé
Inés Roca
Josep Roca
Manuel Pont

Edita: **ASSOCIACIÓ AMICS DE
SANT PERE CLAVER**
Santuari Sant Pere Claver
C/ Sant Pere Claver, 30
25340 VERDÚ

Publicació regular. 1 Número l'any.
Tiratge: 500 exemplars. Suplement
de la Companyia de Jesús.
Subscripció gratuïta.
Dip. Legal: L-1354-2003

Imatge de l'altar major de la Parròquia de Verdú

Editorial

He estat temptat de redactar aquesta Editorial amb l'ajuda de la I.A. (Intel·ligència Artificial) aquesta revolucionària i increïble tecnologia nova. Tant ho és, que amb la informació bàsica que hom li proporciona és capaç de generar textos que fins ara suposaven hores i hores de dedicació d'una persona molt experta. Com "tenim poc temps" i sempre anem apresats, la tecnologia ens convida a anar més ràpids i tot facilitant-nos les tasques del dia a dia.

Vet aquí però que he desistit perquè us vull parlar d'esperança i de providència, dos conceptes no massa usats en i per les noves tecnologies. Dues paraules sempre presents en la nostra cultura cristiana i que tinc el convenciment ferm de que no hi hauríem de renunciar en la nostra quotidianitat. .

Esperança. El Josep Mª Lozano, en un article al "El Periodico", diu que Martin Luther King va dir: "tinc un somni" i no pas: "tinc un pla estratègic". Doncs això, Sant Pere Claver és testimoni i practicant actiu d'haver tingut també "un somni". Un somni que amb profunda esperança va voler compartir amb aquells que de ben segur l'havien perdut i ja no sabien on trobar aquesta esperança que ens ajuda i acompanya a viure una vida plena.

Providència. Ja sabeu com la providència va fer que Pere Claver coincidís a Mallorca amb el jesuïta Alonso Rodríguez, porter del col·legi de Montission, i com aquest el va inspirar i fer créixer en la vocació missionera. Aquest fet fou una providència que sens dubte, va definir i orientar la vida del jove Pere Claver cap a la tasca espe-

rançadora d'atendre els esclaus arribats desesperats allà a Cartagena d'Índies.

Amb l'ajut de la providència i plens d'esperança no dubteu que ens podem plantejar una mirada més optimista i superar l'actual despersonalització i hipermercantilització de les nostres comunitats.

Els ritus són tot el contrari de l'eficiència tecnològica oi?, doncs bé, nosaltres els verdunins celebrarem amb joia i esperança la Festa Major tot repetint els nostrats ritus en honor a Sant per Claver: missa comunitària, processó, càntics i pregària. I ho farem amb l'esperança de l'ajut de la providència per renovar l'estimació comunitària a la relíquia de Sant Pere Claver... que així sigui ara i sempre.

Bona festa major i que Pere Claver ens faci bons.

David Tous Moner
President

Reunió de la Junta dels Amics de Sant Pere Claver

El passat dia 27 de juny de 2023, al vestíbul del Refugi de pelegrins de Verdú, ens vam reunir els membres de la Junta amb sessió plenària.

En la mateixa es va anotar els següents punts:

- Es va acordar que es complirien els tradicionals actes de la Festa Major amb la processó de les torxes com a acte central.
- Es va analitzar amb el Pare Riera quin Jesuïta presidiria el dia 9 la celebració de l'eucaristia i es va proposar el Pare Pau Vidal, nou Delegat del Provincial d'Espanya per a Catalunya, que fa poc temps ha estat nomenat al càrrec.

Prior.- Es proposa a l'Associació esportiva Correvinyes com a priors d'aquesta Festa Major. Pendants de la seva resposta s'accepta en acta.

Assemblea General.- Es comenta el fet de proposar de reprendre l'activitat normal de l'Associació així com l'acte principal de l'assemblea per aquest nou curs 2023.

El Sr. Manel Pont va comentar que, el dia 11 de maig de 2024, farà 100 anys de l'arribada de la Relíquia del Sant a Verdú i que es podria fer una celebració, tot el grup hi va estar totalment d'acord i es va decidir, per unanimitat, que seria el dia 12 de maig del proper any, que cau en diumenge.

Cal, doncs, començar a preguntar a alguna autoritat eclesiàstica si podran assistir en aquesta data. Doncs, de moment, ja es dona per conclòs que el dia 12 de maig de 2024, es farà una celebració per commemorar aquest centenari.

També es va comentar que estaria bé editar una nova edició del goig. D'aquest fet ja se'n parlarà mes endavant.

Un escultor de Gavà va telefonar que havia fet 2 imatges de de St. Pere Claver, per encàrrec. Són una imatge gran i una de petita de Sant Pere Claver. S'ofereixen aquestes dues imatges per veure si volíem

comprar-les. Als P. Jesuïtes no interessava la gran i a nosaltres tampoc, la petita s'acorda en junta de comprar-la. Es queda per sortir un dia, ja més a prop de la festa per decidir i repartir les tasques a fer.

I no havent-hi més assumptes a tractar es dona per acabada la sessió.

Imatge de l'artista de Gavà adquirida per la Junta.

Ordenació sacerdotal de Joan Morera SJ a Verdú

Aquest dissabte 17 de setembre s'ha celebrat a l'Església de Santa Maria de Verdú l'ordenació sacerdotal del nostre company jesuïta Joan Morera. La celebració ha estat presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i concelebrada pel Superior Provincial dels Jesuïtes, el P. Antonio España, el delegat dels Jesuïtes a Catalunya, el P. Enric Puiggròs, així com companys jesuïtes i sacerdots de diverses diòcesis catalanes. La família del Joan, laics i laiques dels diversos llocs on ha estat i una nombrosa representació de la comunitat cristiana de Lleida, on actualment viu, han volgut compartir la celebració i participar en la preparació dels cants.

Mons. Vives va remarcar els tres eixos que configuren la vida del

Joan: la passió per l'Escriptura i el desig que la Paraula de Déu ens vivifiqui; l'anhel de caminar amb els pobres i exclosos, els menystinguts, tal com Jesús va fer; i finalment, el treball per la justícia des de la construcció de la cultura de la noviolència. L'Arquebisbe d'Urgell va destacar també el testimoni de Pere Claver, fill de Verdú, poble que acollia la celebració, home entregat incansablement al servei dels més desfavorits, esclau dels esclaus negres. En l'homília, va definir la vocació cristiana com a crida a la felicitat.

Dos gestos poc comuns es van poder veure aquest dissabte al ritual d'ordenació, després de la unció de les mans i l'entrega del pa i el vi: l'ordenat va rebre un anell com a símbol de compromís amb

els oprimits i es va descalçar mostrant la cura amb la que vol viure i tractar el planeta i totes les criatures de Déu. L'anell és de fusta i fet per comunitats de dones indígenes de l'Amazònia, i el va rebre amb el nom que li ha donat la comunitat massai de Tanzània, on en Joan va viure durant uns anys: alaretoni, que vol dir aquell qui defensa els últims.

Dos gestos: un anell, símbol de compromís amb els oprimits, i descalç, com a mostra de la cura amb la que vol viure i tractar el planeta

En les seves paraules d'agraïment, en Joan Morera ha volgut tenir presents els problemes de salut que l'han acompanyat des de fa uns anys, la germana malaltia, com l'ha anomenat. S'hi ha referit per explicar com l'ha ajudat a viure més segons l'estil de Jesús. Destacava de manera especial dos aspectes que la malaltia li ensenya quotidianament: el valor del ser i la presència per sobre del fer i el moviment d'abaixament com a clau fonamental per a tota vida viscuda amb sentit.

I si en força moments de la celebració en Joan havia de restar assegut, el Bisbe li recordava que no és una limitació, ans el contrari, una oportunitat d'estar més a prop dels infants i dels malalts que són al llit, dels exclosos i petits que ell,

seguint les passes de Sant Pere Claver, tant desitja servir.

El Superior Provincial dels Jesuïtes va agrair al poble de Verdú i als seus habitants l'acollida, recordant la vida de Sant Pere Claver, català universal, i va desitjar que el ja nou sacerdot pugui ser un bon ministre al servei del poble de Déu. Per la seva banda, el delegat dels Jesuïtes a Catalunya també va tenir unes paraules per recordar que l'ordenació no és pas cap privilegi i no serveix per a demostrar res, sinó ben al contrari, és un regal, que mostra l'amor incondicional de Déu.

“Ajudeu-me a ser un capellà de davantal, estant sempre al servei”

El poble de Verdú va oferir diversos obsequis a l'ordenat i la celebració va acabar compartint un àpat al castell de Verdú. L'endemà diumenge, en Joan Morera va celebrar la seva primera missa com a sacerdot a la parròquia de Sant Esteve de Tordera, el poble on va néixer i créixer, i on va poder compartir aquest moment amb la família, comunitat parroquial, amics d'arreu, companys jesuïtes, capellans diocesans i el rector de

la parròquia. Les autoritats de la ciutat també hi van ser presents, amb l'alcalde al capdavant. Aquí en Joan va voler compartir una reflexió i una petició sobre el sentit de l'ordenació sacerdotal: “En diem ministeri, per tant la cosa va de mini, de petitesa, de servei. Ajudeu-me doncs a ser un capellà de davantal, estant sempre al servei”, i es dirigí especialment a la seva mare per agrair-li precisament aquesta actitud d'estar “sempre atenta, sempre disponible, pel què calgui.”

La col·lecta de les dues celebracions va anar en favor dels projectes en els que està treballant el nostre company jesuïta Àlvar Sánchez

a Nador, al Marroc, acompanyant persones refugiades i migrants subsaharianes.

Aquí teniu algunes imatges de la celebració.

Festa Major 2022

Participació de l'Associació Juvenil dels Coixos en els actes de la processó com a priors de l'any. Festa Major molt reeixida amb el jovent del poble.

Activitats al Santuari

9 de setembre. Festa major, amb molta assistència de P. Jesuïtes, Sacerdots i Fidels.

15 Gener. Celebració de l'aniversari de la canonització del nostre Sant.

27 Abril. Festa de la Verge de Montserrat, amb la tradicional ofrena de flors.

26 de juny. Celebració de l'aniversari del bateig de Sant Pere Claver, amb repartiment de confits per tots els fidels al finalitzar l'eucaristia.

8 juliol. Celebració al Santuari de la Primera Comunió de la nena **Aracelly Maria Barzola i Herrera**

17 desembre 2022. Gran esdeveniment: Per primer cop s'ha celebrat el bateig d'un infant al Santuari, una història molt bonica, ja que els pares del nou batejat, van ser els dos alumnes del col·legi Claver i allí es van conèixer. Al néixer el seu primer fill, el primer que van pensar... podríem batejar-lo al Santuari de Verdú i van preguntar a l'Anna M. si es podria fer la celebració per un Jesuïta amic seu, el Pare Lluís Salinas. No es va posar cap impediment. Va ser una cerimònia molt familiar i bonica, posant-li el nom d'ARNAU. Enhorabona pares i padrins i com es diu... Déu lo faci un bon cristià.

Activitats al Refugi

Essent l'any Ignasià, han sigut moltes les visites que han passat pel Santuari i una gran quantitat de peregrins, de molt diversos llocs del món.

S'adjunta alguna fotografia, de les moltes que s'han fet, cal dir que tots els visitants han estat molt respectuosos amb una gran fe i gran educació.

Entre els peregrins que han utilitzat el refugi i els que sols han vingut a posar el segell següent camí, han estat a Verdú mes de 350 persones.

11 juliol. Grup d'Arizona

BTT Ignasiana

Un cop més està programada la BTT Ignasiana per al dia 23 de setembre, que cada any està més concorreguda, alguns ciclistes venen a la vigília i fan nit al refugi de Verdú.

Notícies sobre els avantpassats de Sant Pere Claver (IV)

Mn. Xavier Pont

Enguany presentarem els avantpassats materns de Sant Pere Claver: un cop establert sens dubtes que el seu cognom és Corberó, ara caldrà que també en sapiguem alguna cosa més d'ells, doncs també aquest llinatge ha estat objecte de confusió respecte el seu origen, i d'alguns errors en la identificació dels seus membres. L'arxiu parroquial ha estat generós -un cop més- en preservar la memòria d'aquesta família, gairebé tant verdunina com els Claver. Anem a veure-ho (seguireu millor les explicacions fixant-vos en l'arbre genealògic que adjuntem, on hi trobareu també notes).

És a mitjans del segle XV que comença a aparèixer el cognom Corberó en els registres notariais, però no queden clares les relacions familiars entre ells, pel que preferim no especular. No és fins 1470 quan ja identifiquem un avantpassat segur de Sant Pere Claver: Ramon Corberó, del Canós,¹ qui signa aquell anys capítols matrimonials amb Maria, filla i hereva de Antoni Solà, de Verdú.² Com en tants altres casos és un matrimoni el que mou i vincula la gent de diferents llocs. Sembla que vindria junt amb el nuvi la seva família, en ser el pare, també anomenat Ramon, ja mort; de fet la mare -de la que no sabem el nom- mort a Verdú el 1493, on hi havia també el seu fill Jaume. Ramon havia mort el 1489 a Valls, probablement de manera sobtada.

Del matrimoni anterior coneixem tres fills, dels quals sols transmeté el cognom l'hereu, Joan, que signà capítols el 1499 amb una noia també de Verdú, Magdalena Roig. Sabem que van tenir almenys 6 fills -segurament foren més, però molts morien infants aleshores-, i sembla que la família anava prosperant, doncs cinc foren col·locats en matrimoni, i l'altre fou capellà. Poder pagar tots els dots corresponents no era fàcil, i cal recordar que en aquella època els pares acostumaven a ser molt equitatius en aquest tema, sense privilegiar gaire l'hereu. De fet aquesta figura

tal com l'entendem ara era més pròpia de les masies aïllades, on era imprescindible mantenir la unitat del patrimoni per assegurar el sosteniment de cada generació, mentre que als pobles i viles -i aquest cas n'és un exemple- no hi havia problema en dotar els fills o filles partint dit patrimoni, doncs els seria fàcil trobar altres maneres de prosperar quan les terres no donessin prou per viure.

És així que veiem que l'hereu, Joan, seguí dedicant-se a la pagesia, l'ofici de la nissaga fins aleshores, i deuria anar-li bé, i tingué una nombrosa descendència (que no posem aquí per ser colateral a la del nostre Sant). Per la seva banda en Bartomeu, futur avi matern de Sant Pere Claver, es dedicà a fer de fuster i també li anà prou bé, situant dignament els fills. I quan es casà el 1537 el germà petit, Antoni, amb l'hereva Caterina Barba (que aportà terres al matrimoni), ambdós anaren a viure a casa del Bartomeu, sens dubte com una estratègia entre els cabalers per prosperar unint esforços en diferents oficis.³

Un misteri que encara no hem pogut desentrellar és qui fou l'àvia materna del Sant, de la que sols sabem el nom, Caterina. Mn Berenguer, en replegar documents referents als Claver a finals del XIX, escriu que també es deia Claver de cognom, però pensem que això sols era degut a haver-se casat en segones nupcies amb el consogre, com ja explicarem en l'article anterior. Mn Jaume Ramon, que havia nascut pocs anys abans que Pere Claver -i que feu una important tasca d'ordenació de l'arxiu-, anota al marge de la partida de baptisme de una Catarina nascuda el 1533, filla de Baltasar Prim, que "Aquesta fonc casada ab en Claver",⁴ però no sabem d'on ho treu, doncs

1. Poblet a uns 5km al NE de Tàrraga.

2. Arxiu Parroquial de Verdú, 48/2.

3. APV 152/2.

4. APV 300 p78.

LLINATGE MATERN DE SANT PERE CLAVER

1500- any de naixement
 -1500- any en que la persona vivia
 -1500 any de defunció
 1500 sota el signe = any de matrimoni
 †1500 any en que feu testament
 <1500 abans d'aquell any

- 1 Ja era mort quan el fill es casà a Verdú, encara que sembla que alguns parents ja hi havien viscut abans; potser això facilità que el fill Ramon conegués la seva futura esposa en la nostra vila.
- 2 Es dedicà a la pagesia, a les terres de la seva dona. Si no s'indica el contrari tots els Corberó es dedicaren a fer de pagesos, com la majoria dels verdunins, encara que era freqüent compatibilitzar-ho amb altres feines, o a l'hora fer de comerciant (per exemple durant la fira de bestiar de sant Marc).
- 3 Visqué en aquest llogarret prop de Tàrraga, però estava establert a Verdú quan hi morí la mare.
- 4 Com hem dit ja, no en sabem el cognom; probablement no era verdunina, al contrari que tots els cunyats i cunyades del seu marit. Enviudà jove, i quan es casà la primera filla 'aprofità' per fer-ho ella amb el consogre, Joan Claver. No tingueren fills.
- 5 Era beneficiat a Verdú mateix, és a dir, no tenia un encàrreg pastoral u ofici en el bisbat (rector, canonge, etc.), sino que vivia de les rendes d'alguna fundació, normalment per dir Misses per les ànimes dels difunts. Sovint la mateixa família creava aquest fons o l'incrementava, per dotar convenientment el fill sacerdot. També podia ajudar el rector en l'atenció de la parròquia, o fins hi tot fer de notari substituït. Fou durant segles una bona sortida pels cabalers que, a més, volien seguir la vida religiosa; de fet s'agrupaven en la Comunitat de Preveres de Verdú, que per aquesta època tenia uns 10 sacerdots, gairebé sempre fills del poble. Aquest Bernat nomenà hereu a Jaume, fill del seu germà Joan, per tal ajudar-lo en els estudis eclesiàstics. I un nebot d'aquest Jaume, Joan, escriu en el seu testament de 1563: "Coman a mon oncle fra Martí, monjo de Poblet, un fill dels meus, lo qual voldrà, i si voldrà ésser frare que ho sie en bona hora" (APV 203/1, 18-IX-1563).
- 6 Aquest havia de ser l'hereu, però en el testament de la mare de 1557 es diu que si vol ser eclesiàstic que passi a ser hereu el Jaume, com així fou. Tomàs sembla que fou trinitari, al convent que aquest ordre hi tenia a Tàrraga.
- 7 Deuria aprendre a Lleida aquest ofici de fabricació d'armes, molt modernes aleshores i que s'extingueren molt durant el segle, i allí es quedà.
- 8 Aquesta Joana ens era desconeguda fins ara, però gairebé segur que era la germana gran del Sant. Deuria morir infanta.
- 9 Aquest cosí és el que fou assassinat, encara que no en sabem les circumstàncies. Era un mal relativament freqüent, el de resoldre els problemes amb duels o venjances...

les dates no encaixen bé, a més cal Prim era prou important i hauria deixat rastre en algun lloc d'aquesta relació familiar. Tampoc no en traiem res dels seus dos testaments (1557 i 1576), o no anomena parents de casa seva. Provablement era de fora de Verdú, i a la seva parròquia es signarien els capítols.

Sabem per un document de 1571 que Bartomeu havia mort a Falset, segurament en ocasió d'un desplaçament o negoci en aquella vila, i de manera imprevista, doncs no atorgà testament. Això implicava que els fills havien de repartir-se els bens per iguals parts, i aquell any els fills Jaume i Antoni (arcabusser d'ofici, diu el text) fan una concòrdia per l'herència:⁵ el primer anava a casar-se tot seguit amb la Elisabet Gratapalles, i necessitava el dot.

Aquest darrer matrimoni tingué deu fills, encara que sols un arribà a casar-se, el Jaume. D'un altre fill, Benet, sabem que tingué un final tràgic:⁶ en un acte el dimecres sant de 1598 el seu pare perdona a Antoni Castelló, cantirer, i als seus criminals companys de l'assassinat d'en Benet. Hi fou present el futur sant? No ho sabem, doncs aquell any ja era a Barcelona

estudiant, però sens dubte deuria copsar-li assabentar-se de la mort violenta del seu cosí, i de la noble actitud de l'oncle.

Acabem aquí aquestes pinzellades sobre els Corberó, que espero ajudin a tots a conèixer millor la antiga història de la vila i la del seu fill més il·lustre.

5. APV 208/1.

6. APV 141/1, 18-III-1598.

La defensa de los afrocaribes sigue siendo una tarea urgente en Cartagena de Indias

Por **Jorge Serrano SJ**. Director del Santuario de San Pedro Claver.

“Así fue como les hablamos, no con palabras sino con nuestras manos y nuestras acciones”

San Pedro Claver SJ.

Si nuestro hermano Pedro Claver recorriera hoy, cuatrocientos años después de su paso por esta ciudad, los caminos que lo llevaban al puerto de desembarco de esclavos, o a los palenques donde se congregaban los esclavos fugitivos, encontraría la misma y gigantesca brecha entre los descendientes de los esclavos y los descendientes de otros migrantes, ya que todos somos hijos de migrantes, pues el exterminio de los nativos fue masivo.

En otras palabras, la acción que desarrollaron los padres Sandoval y Claver, sigue siendo vigente y urgente. ¿Cómo cerrar la brecha entre los descendientes de ibéricos, italianos y libaneses frente a los excluidos de siempre, los afrocaribes y los mestizos?

Desde el regreso a Cartagena en 1896, por invitación del obispo Biffi (1829-1896), los jesuitas se dedicaron a las tareas que sabían hacer. Enseñanza en la universidad y en colegios, a las misiones populares, a los ejercicios espirituales y al trabajo con los afrocaribeños. Con el riesgo de olvidar a algunos nombres de dedicados apóstoles jesuitas, quiero recordar los nombres de Aureliano Bustos SJ que en 1938 dio inicio a una obra que hoy sigue sirviendo a los descendientes de los esclavos: El Circulo de obrero de San Pedro Claver. El Padre Pedro Salazar SJ, que llegó a Cartagena en 1953, y se dedica con especial atención a ofrecer ejercicios espirituales a los afrocaribeños, primero en la casa de san Pedro Claver y después en la casa de Villa Claver, en Turbaco. El Padre Enrique Giraldo SJ que, en 1969, inició una misión en Manzanillo del Mar, una comunidad afrocaribeña al norte de la ciudad y que después se extendió a Pontezuela, Punta Canoas, Arroyo de Piedras y Arroyo de las Canoas. En estas comunidades hace presencia la Universidad Javeriana, el CINEP, y la Red Juvenil Ignaciana.

En esas mismas fechas, los PP. Alfredo Vargas SJ y Guillermo Serrano SJ iniciaban una pequeña comu-

nidad de inserción en un barrio de Cartagena junto al caño de Juan Angola. Con el tiempo esta misión se transformó en la parroquia de Santa Rita, donde un jesuita cartagenero, el P. Efraín Aldana SJ, desarrolló una acción apostólica con la población afro a través de la fundación AFROCARIBE. Esta fundación que sigue existiendo, se ha dedicado a la promoción de la mujer, a la defensa de los derechos humanos de la población afro, a la búsqueda de oportunidades para los jóvenes que están atrapados en la prostitución, las pandillas y el tráfico de drogas.

En 2017, bajo el liderazgo del P. Jorge Camacho SJ, se inició un trabajo para articular todas las acciones de los 8 jesuitas que trabajan en Cartagena en los diferentes apostolados y que tienen la responsabilidad de mantener vivo el legado de Pedro Claver. Se dieron pasos importantes como la orientación del museo de arte colonial que se aloja en el santuario hacía un museo de los Derechos humanos, que aporte en el camino de la reconciliación entre todos los colombianos.

Si Ud. desea apoyar la continuidad de la obra de San Pedro Claver a través de la Fundación Afrocaribe, póngase en contacto con ENTRECULTURAS, la obra de los jesuitas de España para el desarrollo y haga su donativo. <https://www.entreculturas.org/es/que-hacemos/cooperacion-al-desarrollo/proyectos/pais/co>

Programa d'actes religiosos de la Festa Major

Dies 4, 5, 6 i 7 - Preparació de la diada del Sant

- A les 20.00 h. Eucaristia participada al Santuari

DIVENDRES, DIA 8

- Al migdia, VOLTEIG DE CAMPANES
- A les 20.30 h. CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA i tot seguit, TRADICIONAL I SOLEMNE

PROCESSÓ DE LES TORXES

Al vestíbul del Refugi, es vendran els típics fanalets.

PRIORS: **Associació Correvinyes de Verdú**

DISSABTE, DIA 9

FESTIVITAT DE SANT PERE CLAVER

- A les 11.00 h. a la Parròquia de Santa Maria de Verdú

SOLEMNE OFICI CONCELEBRAT

Presidirà l'Eucaristia el P. PAU VIDAL I SAS, S.J., Delegat Provincial d'Espanya per a Catalunya.

Interpretació dels cants a càrrec del **Cor d'Homes i Joves de la Parròquia**

Finalitzada la Missa, retorn i Veneració de la Relíquia al Santuari

DIUMENGE, DIA 10

- A les 11.30 h, Missa a la parròquia Sta. Maria de Verdú, recordant els difunts de la vila.

**ES PREGA ENGALANAR I POSAR LLUMS ALS BALCONS
PELS CARRERS ON PASSI LA PROCESSÓ DE LES TORXES
que seran els carrers habituals de sempre**